

Egymillióháromszázezer pengős beruházással kibővítik a villanyfejlesztő telepet

(A Délmagyarország munkatársától.) A koncesszió meghosszabbítása alkalmával kötött új szerződésben a gázgyár arra is kötelezettséget vállalt, hogy 1936 december 31-ig villanytelepét ellátja a szükséges energia-tartalékkal *telepfejlesztés útján*, vagy pedig úgy, hogy az energiatöbbletről *távvezetékes csatlakozások* kiépítésével gondoskodik. A gázgyár igazgatósága most betervezte a városhoz azokat a terveket, amelyeknek végrehajtásával teljesíteni kívánja a 1933-ban kötött szerződésben vállalt kötelezettségét. A tervek szerint a gázgyár a szükséges energiatartalékról *telep bővítéssel* kíván gondoskodni. A bemutatott tervek végrehajtása *egymillióháromszázezer pengős beruházással*

jár. A munkálatokat még ebben az évben októberben vagy novemberben megkezdik és egy éven belül, tehát a szerződésben megállapított határidő előtt befejezik.

A villanyfejlesztő telep modernizálásával és kibővítésével az üzem teljesítőképességét több, mint az eddigi teljesítőképesség kétszeresére emelik. A múlt évben az üzem maximális terhelése 2370 kilowatt volt a telep bővítés után 5100 kilowatt lesz.

A város hatósága a gázgyár által bemutatott terveket *szakértői vizsgálat alá* vonja megállapítja, hogy azok megfelelnek-e a szerződés feltételeinek és a vizsgálat eredményéről értesíti majd a gyár vezetését.

A csongrádi feleséggyilkos a szegedi törvényszék előtt

Életfogytiglani fegyházra ítélték Greskovits Istvánt, aki tízperces szorítással megfojtotta feleségét — Sógornőjét felmentették a felbujtás vádjáról

(A Délmagyarország munkatársától.) Pénteken tárgyalta a szegedi törvényszék Vadai-tanácsa Greskovits István csongrádi gazdálkodó gyilkossági bűnügyét. Greskovits június elején megfojtotta feleségét, akivel 26 esztendőig élt házasságban. A holttestet a szülőben elásta. A gyilkosság néhány nap múlva kiderült és Greskovitsot valamint sógornőjét, özv. Kurucz Mártonnét letartóztatták. Az a gyanu merült fel, hogy Kuruczné biztatja fel Greskovitsot a gyilkosság elkövetésére, mert nővére, Greskovitsné utjában állott. Greskovits a csendőrök és a vizsgálóbíró előtt is *törvényszerűen* beismerő vallomást tett. Azt vallotta, hogy sógornője bujtotta fel a gyilkosságra és elhatározták, hogy a temetés után egybekelnek. Kuruczné már akkor is mindent tagadott.

A feleséggyilkos vallomása

A pénteki főtárgyalásra megidézték az egész Greskovits-családot és rengeteg tanút. Elsőnek a fegyencruhába öltöztetett Greskovits Istvánt hallgatta ki a bíróság. A kopaszodó, idős férfi sapkáját forgatva állott a bíróság elé és az elnöknek arra a kérdésre, hogy bűnösnek érzi-e magát, szinte harsány hangon jelentette ki:

— Igen!
— Megfojtotta a feleségét?
— Igen!
— Miért tette?
— Ellenem szólt, amikor akkor este hazamentem...

Az elnök kérdéseire azután elmondotta részletesen, hogy 1905-ben lépett házasságra feleségével, elég jól éltek, egészen a múlt esztendőig, amikor kezdődött a veszekedés közöttük.

— Miért veszekedtek?
— Kuruczné miatt — felelte a vádlott. De az első veszekedés 10 deka kolbász miatt történt. Feleségem haragudott rám, mert 10 deka kolbászt és két kiflit vettem magamnak. Hónapokig nem beszéltem, aztán kibékültünk. A tavasszal áskálódni kezdett ellenem, amikor Kuruczné üzent, hogy vegyem ki felesbe a szőlőjét. Evállaltam és ettől kezdve feleségem azzal gyanúsított, hogy jóban vagyok vele, azt híresztelte, hogy azért vállaltam nála a munkát, hogy közelebb legyek hozzá. Észrevettem, hogy féltékeny, pedig nem volt rá semmi oka. Veszekedésével állandóan idegesített. Mert kérem én nagyon ideges ember vagyok!

Akkor este is azzal fogadott, hogy talán azért mentem haza, mert nem sikerült Kurucznéval minden úgy, ahogy én gondoltam. Tulajdonképpen azért mentem haza egész heti távollét után, mert szombat este volt és va-

sárnap nem akartam dolgozni, hanem odahaza szerettem volna pihenni családom körében... Szurkálni kezdett, ahogy ott ültem mellett a konyha küszöbén, a holdvilág fénye mellett és pipáztam.

— Szokta-e maga ütlegetni az asszonyt? — vetette közbe az elnök.

— 1906 óta soha se bántottam, ha csak játékból nem...

— Hát 1906-ban ütötte?

— Akkor szokásban volt az, kérem...

Ezután így folytatta a vádlott:

„Amikor a kivégzés történt”

— Amikor a kivégzés történt ismét szóba hozta Kuruczné. Azelőtt sokat idegeskedtem miatta, később már nem is törődtem vele, de most újból ideges lettem. Ugy történt, hallgassanak ide, mingyárt elmondom.

Greskovits István ezután, mintha mesét mondana, úgy mondogta el a végzetes éjszaka történetét.

— Hát a feleségem megkérdezte, hogy éhes vagyok-e? Nem vagyok — mondtam neki. Aztán beszélgettünk a munkáról, majd egyszer csak szóba hozta a nővérét. Hát én nagyon ideges lettem, felugrottam és utána kaptam, ahogy ment befelé a konyhába. Egyik kezemmel elkaptam hátulról a száját, a másikkal a nyakát. De csak a száját szorítottam, ha jól emlékszem, a nyakát nem. Vagy tíz percig tartottam így, azután elengedtem. Ugy esett össze, mint egy zsák. Mit csináljak, mit csináljak, töprengtem, azután elhatároztam, hogy elásom. Hát el is ástam...

— Nem fojtogatta maga a feleségét?

— A vizsgálat megállapította kérem, hogy a gégeje el van fakadva, bizonyára szorongattam, bevallo, én kérem, csak éppen nem emlékszem rá!...

Az imént azt mondotta, hogy maga már nem is igen törődött azzal, amit a felesége mond. Akkor miért lett olyan dühös, hogy megfojtotta?

— Felszaporodott bennem a sok keserűség! Az eset után nem voltam nyugodt egy percre sem. Elhatároztam, hogy feladom magam.

— De nem adta fel magát! — vágott közbe az elnök — ehelyett írt egy levelet! Igaz?

— Írtam egy levelet, mintha ő írta volna. Azt írtam a levélben:

„Már nem bírom tovább a fájdalmat, elmegyek közületek. Isten veletek fiaim, magának pedig tájjon a szíve utánam.”

— Így akarta a gyilkosságról elterelni a gyanút?

— Így én. De aztán hallottam, hogy a csendőrök keresnek, kár volt mindenért...

— Ez volt az a levél, amelyet írt a feleség nevében? — mutatta fel az elnök a levelet.

— Hiába nézem, szemüveg nélkül ugysem látom —, felelte Greskovits.

A továbbiak során a vádlott tagadta, hogy előre megfontolta volna szándékát, vagy hogy sógornőjével barátságot tartott volna fenn. Azt is tagadta, hogy Kuruczné felbujtotta volna a tettére.

— Mikor jutott először eszébe, hogy elteszi láb alól az asszonyt? — kérdezte az elnök.

— Nekem soha előbb, mint akkor este.

— Maga a vizsgálóbíró előtt és a csendőrök előtt is mindent beismer. Még szemébe is mondott mindent Kuruczénak.

— Azért volt az, mert akkor nagyon ideges voltam. A csendőrök úgy megvasaltak, hogy megfeketedett a kezem.

— A vizsgálóbíró ur is megvasalta?

— Az már igazán nem, de ott is ideges voltam. Csak aztán jutott eszembe, hogy nini, hát nem jól beszéltem!...

— Mondja csak és most már nem ideges?

— Most nyugodt vagyok kérem — felelte félelemtől és idegességtől dobogó hangon.

— Hát nem bántja magát az, amit tett?

— Dehogyan nem bánt! Nagyon bánt!

A sógornő vallomása

Özv. Kurucz Mártonné, a másik vádlott azzal kezdte vallomását, hogy neki nincs semmi része a dologban, ebben ártatlanul szenved. Tiltakozott az ellen, hogy ő Greskovitsot édestestvére meggyilkolására felbujtotta volna. Tagadta azt is, hogy barátságban lett volna a vádlottal, kijelentette, hogy a sógora, neki soha se kellett. Nővérevel különben is szeretett egymást és soha nem volt közöttük nézeteltérés. Elmondotta ezután az asszony, hogy sógora a gyilkosság után két nappal kereste fel őt és nevetgélve mesélte, hogy eltűnt a felesége, nem tudja, hol tartózkodik.

A tanúk

Dr. Incze Gyula törvényszéki orvosszakértő terjesztette elő ezután szakvéleményét, amely szerint a halált fulladás okozta. A vádlott teljesen épelméjű, bár kissé degenerált, dadogása is innen származhat.

A bíróság több tanút hallgatott ki. A Greskovits-gyerekek, valamint az elhalt asszony anyja megtagadták a vallomástételt. Több tanu terhelő vallomást tett. Azt vallották, hogy a vádlottak szeretették egymást.

Ítélet

Dr. Kleitsch Imre ügyész vádbeszédében mindkét vádlott ellen fenntartotta az eredeti vádat. Dr. Olasz Béla, dr. Márton József és dr. Domonkos Sándor védők felszólalása után a bíróság délután 5 órakor hirdette ki ítéletét.

A bíróság Greskovits Istvánt bűnösnek mondogta ki szándékos emberölés büntetésében és ezért életfogytig tartó fegyházra ítélte. Az övegyet a bíróság bizonyítékok hiányában felmentette az ellene emelt vád alól. A bíróság azért nem ítélte el Greskovitsot gyilkosság miatt, mert nem látta megfoghatóan igazolva az előre megfontolt szándékot.

Az ítélet ellen az ügyész is, a védő is fellebbezést jelentett be, így az iratok a táblára kerülnek.

Belvárosi Mozi Szombaton és vasárnap

SEQUOIA

Különleges filmremek. 5, 7, 9

Széchenyi Mozi Ma és mindennap

HARRY BAUR

grandiozus filmje

Fekete szempár

(Balafajka) Orosz dráma. Fősz.: Harry Baur és Simone Simon

5, 7, 9